

Gerevich Aladár

(Jászberény, 1910. március 16. – Budapest, 1991. május 14.)

Hétszeres olimpiai aranyérmes, harmincnégyszeres magyar bajnok, vívó. Felesége: Gerevichné Bogáti-Bogen Erna olimpiai bronzérmes (1932) tőrívó. Fiai: Gerevich Pál csapatban kétszeres olimpiai bronzérmes (1972, 1980) kardvívó, vívóedző és Gerevich György kardvívó, vívóedző.

Gerevich Aladár apja mellett – aki szintén vívott – kezdett el sportolni Miskolcon. Tehetségét korán felismerték, így hamarosan már a világhírű Italo Santelli olasz mester budapesti iskolájában vívhatott. Itt vált az Olimpiai játékok története során is kivételes bajnokká, aki 6 olimpián vett részt, és mindegyikről arannyal tért haza.

Fiatalon került a magyar kardcsapatba, ahol olyan egyéniségekkel vívhatott együtt, mint az akkori legjobbnak tartott Petschauer Attila. Folyamatosan felzárkózott a csapatban vívó többi világklasszishoz, és 1948-ban már egyéniben is aranyat nyert. Bizonyára lelkesítette, hogy az első fia ugyanezen a napon született. Fiai szintén eredményes vívókká váltak. Felesége és apósa is olimpiai érmek birtokosai voltak.

Gerevich Aladár, „Ali bácsi” még 50 évesen is olimpiát nyert. Amikor megkérdőjelezték az indulását, ő kihívta a fiatalokból álló csapatot, és mindenkit legyőzött. Hallatlan saját eredményei mellett a nevelésben is kiemelkedő volt, tanítványai rajongtak érte.

1988-ban megkapta a NOB Olimpiai Érdemrend ezüst fokozatát. 1989-ben MOB tagja lett.

Olimpiai eredményei kardvívásban:
Csapat arany: 1932, 1936, 1948, 1952, 1956, 1960. Egyéni eredmények: 1936 bronz, 1948 arany, 1952 ezüst. Emellett tőrívásban is nyert bronzérmet. Az olimpiai érmeken túl még 19 világ-

és Európa-bajnoki arany-, ezüst- és bronzérmet szerzett.

A magyar sportolók között Gerevich Aladár szerezte a legtöbb olimpiai aranyérmet, szám szerint hetet, mellyel az olimpiák történetében is a legeredményesebb szereplők között tartják számon.

Kivételes technikája, nagyszerű fizikuma, eleganciája kiemelte még a többi nagyszerű magyar vívó közül is.